

Комунальний заклад « Дошкільний навчальний заклад №26»
Вінницької міської ради

**Заняття з художньої літератури для дітей старшої групи
на тему:**

**« Нема друга — шукай, а знайшов —
бережи.»**

Підготувала
Вихователь групи №18
Мельник Н.О.

Мета: познайомити дітей з твором видатного письменника В.О.Сухомлинського; вчити уважно слухати, розуміти та усвідомлювати зміст художнього твору та здійснювати елементарний аналіз; стимулювати інтерес дітей до імпровізації-інсценування епізодів твору; формувати навички інтегрувати елементи образних рухів; удосконалювати уміння пригадувати прислів'я за допомогою схем, розуміти їх та пояснювати їх прихований зміст; вчити брати участь у бесіді. Розвивати вміння ідентифікувати почуття та вчинки персонажів із власними; увагу, пам'ять, зв'язне мовлення та здатність робити висновки та власні судження. Виховувати дружні взаємовідносини та товариськість.

Матеріал: портрет В.О.Сухомлинського, таблиці-схеми (прислів'я), картки із зображенням квітів, відеоролик ,пісня В. Шаїнського «Посмішка»,

План заняття

1.Організаційний момент

Звучить пісня В. Шаїнського «Посмішка», діти заходять до групи.

У садочку новий день
Всім говорим «Добрий день!».

«Добрий день» тобі й мені

Усім людям на землі.

2.Основна частина

Бесіда про дружбу:

Дітки, а чи є у вас друзі?

Як ви розумієте, що таке дружба?

Як ви вважаєте, чи важко бути справжнім другом? А для чого це потрібно?

Як треба відноситися до людей, щоб у тебе з'явилися друзі?

(Вихователь пропонує дошкільнятам зайняти свої місця за столами.)

Сьогодні я хочу познайомити вас з новим художнім твором в якому розповідається якраз про

дружбу. А написав його відомий вам видатний письменник. (Вихователь демонструє портрет В.Сухомлинського – діти впізнають та називають його).

- Так, дійсно, це – Василь Олександрович Сухомлинський. А твір який я вам прочитаю

називається «Дівчинка та Ромашка» (Читання педагогом твору)

В.О.СУХОМЛИНСЬКИЙ «ДІВЧИНКА І РОМАШКА»

Ласкавим сонячним ранком дівчинка вийшла по-гратись на зеленій галявині. Раптом чує: хтось плаче. Прислухавшись, дівчинка зрозуміла, що плач доли-нає із галявини, де лежить великий камінь. Камінь не дуже великий, але міцний. Дівчинка запитує: «Хто там плаче під каменем?»

Це я ромашка, — долинув голос, визволи мене з-під каменя. Відкинула дівчинка камінь і побачила ніжне стебло Ромашки.

Спасибі тобі, Дівчинко — сказала Ромашка, роз-правивши плечі і вдихнувши на повні груди повітря. Ти визволила мене від Кам'яного Гніту.

А як же ти потрапила туди?

— Обдурив мене Кам'яний Гніт, — відповіла Ро-машка. — Була я маленьким ромашковим насін-нячком. Восени шукала прихистку. Дав мені його Кам'яний Гніт, пообіцявши оберігати від холоду і

спеки. А коли мені захотілось побачити сонечко, він ледве не задушив мене. Я хочу бути твоєю, Дівчинко.

Дівчинка приходила до Ромашки і вони разом зу-стрічали Сонечко.

— Як хороше бути твоєю, Дівчинко!

А коли б ти виросла в лісі чи край дороги? Коли б ти була нічия? — спитала дівчинка. Я б умерла з горя, — тихо промовила Ромашка.

— Але нічийх квітів не буває. Вони завжди чийсь. Ось та Вогняна Маківка — вона товаришує з сонечком. Сонечко шепоче їй: «Ти моя, Вогняна Маківко».

Я чую цей шепіт, потім сходить Сонечко і Маківка розкриває пелюстки. А ось Васильок — друг Весня-ного Вітру. Він найпершим щоранку прилітає до Ва-силька будить його і шепоче: «Прокидайся!». Квітка не може жити, коли вона нічия.

Запитання до обговорення:

Як же називається твір? (О.В. «Дівчинка та Ромашка»)

Як ви гадаєте, це оповідання чи казка? Чому? (О.В. Оповідання. Тому, що у ньому дівчинка та

ромашка розмовляють, а насправді такого не буває.)

Як ви думаєте, чи бувають нічийі звірі, птахи, квіти? Коли це буває? (Відповіді дітей)

Чи можна вважати Дівчинку другом для Ромашки? Чому? (Можна. І дівчинці і ромашці було

добра разом.)

На вашу думку, чи можуть рослини або тварини дружити з людиною? (Відповіді дітей.)

Розкажіть про свою дружбу з рослиною або твариною.

Так, дійсно, дружба – це дуже добре. Давайте з вами пригадаємо прислів'я про дружбу.

(Вихователь використовує схеми на допомогу дітям, вихованці пригадують прислів'я та пояснюють їх значення.)

Прислів'я про дружбу : «Людина без друзів, що дерево без коріння»; «Ми з тобою, як риба з водою»; «Скарб не друг, а друг – скарб»; «Дружбу за гроші не купиш»

(Діти дивляться відеоролик про дружбу. Вихователь пропонує дітям вийти на килимок та перетворитися та побути маленькими акторами. Розігрування епізодів.)

Чим починається казочка?

Покажіть, який настрої був у Дівчинки, коли вона йшла на галявину. Як вона йшла, покажіть.

Що почула Дівчинка? Що запитала, яким голосом? («Хто там плаче під каменем?») Здивовано.)

Як відповіла ромашка Дівчинці? (При потребі, педагог зачитує фразу із тексту, діти відтворюють її: «Це я ромашка, — долинув голос, визволи мене з-під каменя» Сумно.)

Який настрої був у Ромашки, коли вона росла під каменем? (О.В. Сумний, пригнічений, вона плакала)

Що ж сталося між Дівчинкою та Ромашкою? (О.В. Вони подружилися. Стали товаришами.)

Що казала Ромашка Дівчинці, коли вони зустрічали сонце? (О.В. «Як хороше бути твоєю, Дівчинко!» Радісно.)

Що, яким голосом відповіла Ромашка, коли Дівчинка запитала її, що було б, якби вона була б нічия? (О.В. «Я б умерла з горя, — тихо промовила Ромашка.»)

Якими словами автор закінчує казочку? («Квітка не може жити, коли вона нічия.»)

А зараз, давайте пограємо: перетворимося на маленькі квіточки.

Психогімнастика «Квіти»

«Ранній ранок, квіти сплять, їх голівки опущені»

(Діти сидять навпочіпки, притиснувши голову до колін).

«Галявину осяяли перші промені сонця. Квіти прокидаються, розправляють пелюстки, тягнуться до сонечка. Тепло, добре, квіти радіють сонячному ранку»

(Діти стають навшпиньки, тягнуться руками вгору).

«На листочках квітів роса. Квіти струсили росу і, озирнувшись на всі боки, побачили сусідів-квіточок. Покивали голівками, привіталися»

(Діти струшують руки, повільно повертають голову вправо-вліво).

«З озера подув легкий вітерець. Пограв з квітами і полетів»

(Діти піднімають руки над головою, нахиляють корпус вправо-вліво).

«Солнце припікає. Захотілося квіточкам пити. Стали вони тягнутися корінцями до підземних вод. Попили, розправили листя, розкрили пелюстки ширше»

(Діти по черзі виставляють ноги вперед, в сторони, назад, торкаючись підлоги носками).

«Але ось сонечко сідає. Настав вечір. Квіти засинають. Опустили голівки, заснули»

(Діти присідають навпочіпки, опускають голову на коліна).

Дидактична гра «З ким товаришують квіти?»

(Діти стають у коло, кожний тримає картку з квіткою. Всі вони — різні квіти. Вихователь запитує кожну «квітку» по колу, що їй дарує друг — ві-терець (друг - дощик, друг - сонечко, друг - людина, друг-дерево). Наприклад, друг-вітерець дарує свіжість, танець, казку про вітер, ласку і т.д.)

3. Заключна частина

- Пригадайте автора художнього твору, що я вам читала.
- Як називається художній твір? Це казка чи оповідання?
- Чи сподобалася вона вам? Чим?
- Що хотів автор нам сказати?

Вихователь закінчує заняття віршованими рядками: «Якщо друг у тебе є, життя радісним стає. Разом можна все зробити, а без друга не прожити!»

Заняття закінчено